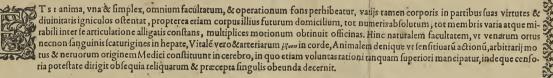
QVODLIBETARIAM QVÆSTIO MEDICA AD

matutinis agitenda disputationibus in scholis Medicorum die Iouis 22. Nouembris magistro Ioanne AKAKIA Doctore Medico moderatore sapientissimo.

Anrespiratio voluntaria.

🔐 X triplici harum in corpore regionum differentia, triplex motus voluntarij discrimen exurgit, in quo animæ principatus emicat , vitalis cuius est quidem maior quam animalis necessitas licet dignitas inferior, nam essi cordi in medio pectore solium veluti Principi in palatio à natura ipla cocessum fuerit, vt facilior per omnia mébra viuifici caloris sieret influxus, cerebro tamen vt Imperatori subiicitur, eidemque operas præstat vicarias. Nobilius est sentire & moueri ex animi sententia quam viuere simpliciter, tertia restat motus species videlicet naturalis qui partium est nutriciarum, quod autem motus ille sir voluntaris qui à cerebro per neruos in omnes corporis partes illabitur manifeste apparet quando eum excitare possumus quiescentem & sedare dum sit, illius retardandi accelerandique potestatem habemus 🕏 โดยคุรเกาะเลืา เกาะเลี้ยงเกาะเลืองเกาะเลี้

V zest viralis spiritus, & caloris natiui ad vitam cadem quoque est ad cordis refrigerium respirationis necessitas, calor enim iste servidus, non folum immodici frigoris appullu extingui potest, sed etiam pabuli refrigerantis inopia marcescere, nec non moderatæ ventilationis 🗟 defectu (uffocari, quod ne accidat, indefinenti agitatione cor incalefcés, at que ingenti flamma exæstuans, respirationis opem implorat, yt incendium quo flagrat temperetur, fuliginesque sursum tollantur, pulmones iplamque sentiendi sacultatom, vellicae de motricem vim rapit in subsidium, neque enim satis pulsatione sua refrigeratur.

OTRIX itaque cerebrifacultas cordis necessitate tanquam stimulis excita, Thoracem & diaphragma molliter attolles pulmones dilatat, qui proinde ambientis nos aeris affluxu implentur, ibi infpiratus concoquitur & præpararu, vr sit calori in corde refrigerando, nutriendis conficiendisque spiritibus consocialis, co dem tramite fuliginosa excrementa & conflagrationis cineres per expirationem eliminatur, sicque dux dantur huius operationis partes intermedia quiete distinctx, inspiratio, qua attribendo aeri, & expiratio, qua propellendisfuliginibus inseruit.

NSTRVMENTA huic respirationis motui addica, sunt in duplici discrimine, quædam propria dici possunt, quædam vero omnibus 🕻 voluntariis functionibus communia, ve cerebrum à quo omnis motus in subiectas partes influit, ve neruus facultatis vehiculum qui spiritus motorios in mulculum immediatum voluntarij motus organum defert, vnde an ima in cerebro veluti eques in curru, mulculos neruis quast equos habenis moderatur, ad attractionem aeris, hunc excipiunt nares organum inspirandi, expirandique ordine primum, quo in munere, os naribus fert suppetias, si animal laboret, alias nil opus est: pars quædamaeris rapitur ad cerebrum, reliqua per obliquos ad palatum meatus delabitur, indequeab epiglottide, & larynge mittitur per alperam aneriam in pulmones, vbi extremam manum allequuta per arteriam venosam in sinistrum cordis ventriculum traducitur.

Ergo respiratio est voluntaria.

Propugnabat Lutetiæ Parifiorum Anthonivs Bimbavlt Aurelianus, Scholæ Medicæ Archidiaconus, Anno Domini 1612.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Ioannes AKaKia Prafes.

M. Philbertus Guibert. M. Joannes Pietre.

M. Claudius Boyuin.

M. Gaspardus Brayer. M. Nicolaus Haynaut,

M. Ioannes Coufin.

M. Ph. Harduinus de fainct lacques.

M. Nicolaus Marchant.